

Berntsen: Det foreliggende Lovforslag er jo fremkommet ved privat Initiativ og er saaledes ikke, i alt Fald ikke direkte, et ministerielt Forslag, men da dette Forslag nu deler Skæbne med det forrige paa Dagsordenen behandlede Lovforslag derved, at 3 nuværende Ministre ere Medforslagsstillere dertil, tør jeg vel gaa ud fra, at Ministeriet accepterer dette Forslag som et Regeringsforslag, og jeg skal ikke være med til at lægge Hindringer i Vejen for, at dette Ministerium nu kan prøve sine Kræfter og se, hvor vidt det kan naa med Hensyn til denne Sags Gennemførelse.

Det Forslag, vi her behandle, indeholder jo væsentlige Stridspunkter fra de Kampe, som bleve førte her i Tinget om den nugældende kommunale Valglov. Det er de samme Tanker og Synsmaader, som vi hørte den Gang, der nu bleve gjorte gældende fra Ordførernes Side, og det er de samme Anker, som den Gang bleve fremsatte, man nu søger at rette paa ved dette Forslags Indhold.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er jo den interessanteste Ordfører for Oppositionen mod den gældende kommunale Valglov. Han brugte mange dristige Ord og Vendinger, det gør enhver Agitator, og da det ærede Medlem jo ser Sagen væsentlig fra et agitatorisk Standpunkt, er det ogsaa naturligt, at han bruger meget stærke Ord. Det ærede Medlem brugte i sit første Foredrag for et Øjeblik siden en Vending som den, at Valgretsforliget indeholdt ingen, absolut ingen demokratiske Fremskridt. Det er jo en stærk Paastand. (*Borgbjerg*: Valgretsforliget som Helhed). Ja, jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem vil skille Enkelthederne fra Helheden, en saadan Regnemetode kan blive ret vanskelig. (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Ja, det falder saa svært for det ærede Medlem, naar han ikke maa tale hele Tiden, men foreløbig er det mig, som har Ordet. (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Det morer mig at høre det ærede Medlems Afbrydelser, men det kan jo overdrives, og da det ærede Medlem er tilbøjelig til at overdrive, saa overdriver han ogsaa med sine Afbrydelser. Jeg spørger ærede Medlemmer, om det nu ikke er en Kendsgerning, at der er indført lige og almindelig Valgret baade til Byraad og til Sogneraad her i Landet. Var det saaledes i Forvejen? Nej, det var det ikke. I Forvejen var Forholdet det, at de privilegerede Vælgere havde Magt til at besætte Flertallet af

Pladserne i Sogneraadet, og de havde ved Hjælp af den kongevalgte Borgmester Magt til at standse Oppositionens Forslag i Byraadene. Det er dog en Kendsgerning, at det er forandret. Vi have nu set, hvorledes det tager sig ud i det praktiske Liv. Det er en Kendsgerning, at Mænd og Kvinder, som ere Skatteydere til en Kommune, ja ogsaa Tjenestefolk, have været med til at afgive deres Stemme, og at det har været lige og almindelig Valgret, der har været det afgørende baade ved Byraads- og Sogneraadvalgene. Amtsraadene, som det ærede Medlem har saa meget imod, have jo ikke kunnet genere Byraadene, al den Stund Byraadene ikke sortere under Amtsraadene. Jeg skal senere komme til at tale om Amtsraadene, men skal først nu gøre nogle korte Bemærkninger med Hensyn til det, som dette Lovforslag indeholder, og som man særlig har ønsket at rette i den bestaaende Lovgivning.

Det, man særlig har klaget over ved den nugældende Valglov, er, at der til Valgret kræves to Aars Ophold i Kommunen. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (*Borgbjerg*) sagde, at Tyendets Valgret er en Papirbestemmelse, saa længe denne 2 Aars-Bestemmelse opretholdes. Men jeg vil da spørge det ærede Medlem: Hvad Interesse tror han da, at Tyende har i en Kommunes Anliggender, naar de ikke gide være der i 2 Aar? Det forekommer mig, at det i og for sig er meget praktisk, at man har sørget for, at de, der hovedsagelig have Valgret og øve Indflydelse paa Kommunens Styrelse, væsentlig ere Kommunens faste Beboere, dem, der have Interesse af Kommunens Skolevæsen, Fattigvæsen, Vejevæsen, kort sagt alle Kommunens Anliggender, og at ikke et tilfældigt tilstedeværende Publikum, som kun er i en Kommune et Aars Tid, ved Valget skulde kunne faa afgørende Indflydelse paa, hvorledes en saadan Kommunes Anliggender skulde styres. Det vilde dog være mærkeligt, om man særlig vilde aabne Adgang for Mennesker, der ikke en Gang kom til at give Skat til Kommunen. Det er nemlig en Kendsgerning, at Forholdene ere temmelig løse, at Tjenestefolkene meget hyppigt flytte fra Sted til Sted. Jeg mener derfor, at Bestemmelsen om de to Aars Ophold ikke er en Bestemmelse, man har Ret til at anke saa stærkt over, som man har gjort. Tidligere skulde man have været over et Aar i Kommunen for at faa Valgret, idet Valglisten optog dem, der i det fore-